ὁ μὴ ἔχων τὴν κοινωνίαν πρὸ τῆς διαγνώσεως τοῦ πράγματος ἑαυτῷ οὐκ ὀφείλει ἐκδικεῖν τὴν κοινωνίαν. *id eſt*,

Oſius Epiſcopus dixit. Quod autem me undequaque commovet, tacere non debeo. Si quis Epiſcopus exiſtat ad iracundiam proclivis (quod quidem à tali viro longè abeſſe debet) & citò adversùs Presbyterum, vel Diaconum commotus, ex Eccleſia quemlibet ejicere voluerit; providendum eſt, ne is repentè condemnetur, & communione privetur. Omnes dixerunt. Qui ejicitur, facultatem habeat confugiendi ad Epiſcopum Metropolis ejuſdem provinciæ: ſin autem Metropolitanus abſit, finitimum adeundi, ac rogandi, ut ipſius cauſa diligenter cognoſcatur. Minimè enim decet aures non præbere rogantibus. Et ille verò Epiſcopus, qui jure, vel injuriâ iſtum ejecit, generoſè ferre debet cauſam cognoſci, ipſiúſque ſententiam vel confirmari, vel corrigi. Verùm, priuſquam diligenter, ac fideliter ſingula quæque examinata fuerint, qui communionem non habet, ante cauſæ cognitionem non debet ſuo ſibi jure communionem vendicare.

¶ Pith. [5] *Commoveatur.*] V. C. *commovetur.*
[6] *Habet.*] V. C. *habeat.*
[7] *Aut.*] Delet V. C.
[8] *Alius.*] Abeſt à V. C. porrò citatur hoc Caput *in c.* 40. *extr. de ſent. excomm.*

V. *Item* ex Concilio Carthaginensi II. *c.* 8. [an. 390. *in Africa.*]

De eodem.

[i] Burch. *l.* 2. *c.* 194. Ivo, *p.* 6. *c.* 239. Anſel. *l.* 12. *c.* 33. Polyc. *l.* 7. *tit.* 1.
[k] *al.* erit.

SI quis [i] Presbyter ab Epiſcopo α [9] ſuo correptus fuerit; debet utique apud vicinos Epiſcopos conqueri, ut ab ipſis ejus cauſa poſſit audiri, ac per ipſos ſuo Epiſcopo reconciliari [10]. Quod niſi fecerit, ſed ſuperbiâ (quod abſit) inflatus ſecernendum ſe ab Epiſcopi ſui communione duxerit, ac ſeparatim cum aliquibus ſchiſma [11] faciens, ſacrificium Deo obtulerit; anathema habeatur, & locum amittat. At ſi β querimoniam γ juſtam habuerit adversùs Epiſcopum, inquirendum eſt [k].

¶ Corr. Rom. α *Epiſcopo.*] In ſecundo Carthaginenſi, *c.* 8. cùm Alipius proponit, ita legitur, *Si quis fortè Presbyter ab Epiſcopo ſuo correptus, aut excommunicatus, &c.* Sed cùm ab univerſis Epiſcopis canon fertur, loco Epiſcopi affertur nomen Præpoſiti, & ita in Carthaginenſi codice Canonum, *c.* 11. legitur, *à Præpoſito ſuo correptus.* Græcè eſt, ἐν τῇ διαγωγῇ αὐτοῦ καταγνωσθῇ, id eſt, *in ſua vita agendæ ratione condemnatus* [l] *fuerit.* Burchardo autem & Ivoni convenit cum Gratiano.

[l] *al.* in ſua converſatione condemnatus.

β *At ſi.*] In codice Canonum, & Carthaginenſi Græco, & apud Collectores nihil hìc eſt interjectum. Verùm in exemplaribus Concilii impreſſis, & manuſcriptis ante iſtam clauſulam, hæc inſeruntur: *Nihilominus, & de civitate, & de congregatione, in qua fuerit, longiùs repellatur: ne vel ignorantes, vel ſimpliciter viventes ſerpentina fraude decipiat: quoniam ſecundùm Apoſtolum* [m] *Eccleſia una eſt, una Fides, unum Baptiſma. Et ſi querimoniam, &c.*

[m] *Epheſ.* 4.

γ *At ſi querimoniam.*] Locus hìc ita habet apud Burchardum, & Ivonem: *Si querimoniam* [12] *juſtam adversùs Epiſcopum non habuerit, inquirendum erit.* Græcè eſt, σκοπουμένου, μήποτε κατὰ τοῦ ἐπισκόπου μέμψιν ἔχοι δικαίαν, id eſt, *hoc conſiderato, numquid adversùs Epiſcopum juſtam habeat expoſtulationem.*

¶ Pith. [9] *Ab Epiſcopo.*] V. C. *à Præpoſito.*
[10] *Reconciliari.*] V. C. *conciliari.*
[11] *Schiſma.*] Delet Cod. Faucheti.
[12] *Si querimoniam &c.*] Sic 2. V. C.

VI. *Item* ex Concilio Antiocheno, *c.* 4 [n]. [an. 341. *in Syria.*]

De his qui damnati à Synodo ſacra miniſteria contingunt.

[n] Et Aquiſgran. *c.* 47. Extrà *de Cler. exc. depoſ. c.* 1. & 2.
[o] Nic. Papa, *Epiſt.* 8. Polyc. *ibid.* Burch. *l.* 1. *c.* 199. Ivo, *p.* 5. *c.* 362. Anſel. *l.* 12. *c.* 26.
[p] *Abeſt à multis.*

SI quis [13] [o] Epiſcopus damnatus α à Synodo, vel Presbyter, aut Diaconus à ſuo Epiſcopo auſi fuerint aliquid de miniſterio ſacro contingere, ſive Epiſcopus juxta præcedentem conſuetudinem, ſive Presbyter, aut Diaconus; nullo modo liceat ei, nec in alia Synodo, reſtitutionis ſpem, aut locum habere ſatisfactionis: ſed & communicantes ei omnes abjici de Eccleſia oportet [p] [14]; & maximè, ſi poſtquam didicerint adversùm memoratos prolatam fuiſſe ſententiam, eiſdem communicare tentaverint.

¶ Corr. Rom. α *Damnatus.*] Græcè eſt, καθαιρεθεὶς, id eſt, *depoſitus.*

¶ Pith. [13] *Si quis.*] Ex verſione Exigui.
[14] *Oportet.*] Abeſt à 4. V. C.

VII. *Item* ex Concilio Martini Papæ, *c.* 37 [q]. [c. an. 572. *in Hiſpania.*]

Sine ſpe ſit reconciliationis, qui Excommunicatis communicare præſumit.

[q] In Capitul. Martini Bracar.
[r] *al.* reconciliari.

SI quis [15] Epiſcopus in Concilio excommunicatus fuerit, ſive Presbyter, aut Diaconus à ſuo Epiſcopo, & poſt excommunicationem præſumpſerit, ſive Epiſcopus ille, aut Presbyter, aut Diaconus facere oblationem, vel matutinum, aut veſpertinum ſacrificium, quaſi in officio ſuo agere ſicut priùs; non liceat ei nec in alio Concilio ſpem reconciliationis habere, nec ultrà recolligi [r]: ſed etiam eos, qui ei [16] communicaverint, omnes ab Eccleſia reſpui; maximè eos, qui ſciebant eſſe dejectum. Si autem permanſerit turbans, & concitans Eccleſiam per forenſicam α Poteſtatem; oportet eum ſicut ſeditionarium ab omni plebe expelli.

¶ Corr. Rom. α *Forenſicam.*] In aliquot Gratiani & Concilii codicibus eſt, *Foraſticam.* In Canone quinto Concilii Antiocheni, unde hoc ſumptum eſt, legitur, διὰ τῆς ἔξωθεν ἐξουσίας: quæ Dionyſius vertit, *per Poteſtates exteras.*

¶ Pith. [15] *Si quis.*] Ex verſione Exigui.
[16] *Ei.*] Abeſt à V. C.

VIII. *Item* ex Concilio Agathensi, *c.* 3 [s]. [an. 506. *in Gallia.*]

[s] Et in Vorm. *c.* 14.

De Epiſcopis, qui innocentes, aut minimis cauſis culpabiles excommunicant.

[t] Burch. *l.* 11. *c.* 11. Ivo, *p.* 14. *c.* 16. & 81. Pann. *l.* 5. *c.* 128.
[u] *al.* cujuslibet.
[x] *al.* parere.
[y] Ivo, *p.* 2. *c. fin.* paulò aliter apud Burch. & Ivonem, *c.* 81.
[z] *al.* excommunicatori. *vera lectio.*

EPiſcopi [t], ſi Sacerdotali moderatione poſtpoſita innocentes, aut minimis cauſis culpabiles excommunicare præſumpſerint, aut ad gratiam Baptiſmatis α [17] feſtinantes forte recipere noluerint; à vicinis Epiſcopis ejuſdem [u] [18] provinciæ, literis moneantur: & ſi parere [x] noluerint [19], communio illis [y] uſque ad tempus Synodi à reliquis Epiſcopis denegetur β [20]: ne fortè propter excommunicationis [z] [21] peccatum Excommunicati longo tempore [22] præveniantur.

¶ Corr. Rom. α *Baptiſmatis.*] Sic etiam in manuſcriptis: & Doctores eam vocem agnoſcunt. Verùm ab omnibus editionibus Conciliorum, & duobus Codicibus Vaticanis, tam in Concilio Agathenſi, quàm in Vormacienſi, *c.* 14. (ubi Caput hoc repetitur) & à Burchardo, & Ivone abeſt ea dictio. Et cùm hic de Excommunicatis agatur, videtur eſſe locus iis tantum, qui ſunt baptizati, & ad gratiam, id eſt, ad reconciliationem cum ſuo Epiſcopo feſtinant.

β *Denegetur.*] Sic habet Ivo, & Pannormia, & antiquiores Conciliorum editiones, & duo Vaticana exemplaria: videtúrque huic ſimile, quod legitur ſuprà *v. q.* 2. *c. fin.* ſed in recentioribus editionibus eſt, *non denegetur.*

¶ Pith. [17] *Baptiſmatis.*] Delent 3. V. C.
[18] *Ejuſdem.*] Abeſt à V. C.
[19] *Literis moneantur, & ſi parere noluerint.*] Hæc deſunt in uno V. C.
[20] *Denegetur.*] V. C. *non negetur.*
[21] *Propter excommunicationis.*] V. C. *in excommunicatore.* F. *in excommunicatores.*
[22] *Tempore.*] Addit V. C. *morte.*

IX. *Item* ex Concilio Africano. [hoc eſt, Carthagineſi, an. 419. *in Africa.*]

De his qui tempore ſuæ excommunicationis communicare præſumunt.

[a] Burch. *l.* 11. *c.* 200. Ivo, *p.* 5. *c.* 314. Anſel. *l.* 12. *c.* 27. Polyc. *l.* 7. *tit.* 1.
[b] *al.* communione.

PLacuit [a] univerſo Concilio, ut qui excommunicatus fuerit pro ſuo neglectu, ſive Epiſcopus, ſive quilibet Clericus, & tempore excommunicationis ſuæ ante audientiam communicare [b] præſumpſerit; ipſe in ſe damnationis judicetur ſententiam protuliſſe.

¶ Corr. Rom.] In Concilio, quod hodie inſcribitur Africanum, Caput hoc non habetur: ſed in Carthagineſi inſerto in codice Canonum, & in Græco, *c.* 29. & refertur in quinta Synodo, *ſeſſione* 7. *in Epiſt. Vigilii.*

X. *Item* Nicolaus Papa [c]. [I. an. 863. *Romæ.*]

[c] In Synodo Romana, *c.* 1.

Deponantur Epiſcopi, qui excommunicatis communicant.

[d] *al.* Thietgandum.
[e] Ivo, *p.* 8. *c.* 226.
[f] *al.* ſuggeſtorum.
[g] *al.* una.

TEuguldum [d] Treverenſem [e], & Primatem Belgicæ provinciæ, & Guntharium Agrippinæ Coloniæ Archiepiſcopos, nunc coram nobis, & ſancta Synodo ſub geſtorum [f] inſinuatione, qualiter cauſam Lotharii Regis, & duarum mulierum ejus, Theibergæ ſcilicet, & Gualdradæ [23], recognoverint, & judicaverint, ſcriptum ſuper hoc propriis manibus roboratum offerentes; nihil ſe plùs, vel minùs, aut aliter egiſſe, ore proprio multis coram poſitis affirmantes, & ſententiam, quam à Sede Apoſtolica in Engeltrudem uxorem Boſonis ſanctiſſimus frater noſter Mediolanenſis Archiepiſcopus Thado, & cæteri Coëpiſcopi noſtri petiverant emittendam, & nos Divino ſuccenſi zelo ſub anathematis atteſtatione [24] canonicè protuleramus, publicè ſe viva [g] voce violaſſe confitentes, in quibus omnibus invenimus eos Apoſtolicas, atque Canonicas ſanctiones in pluribus exceſſiſſe, & æquitatis normam nequiter temeraſſe, omni judicamus Sacerdotii officio manere penitùs alienos, Sancti Spiritûs judicio, & Beati Petri per nos autoritate, Epiſcopatûs exutos regimine conſiſtere α definientes. Prædictis autem depoſitis licentiam concedimus Eccleſiam ingrediendi, & communicandi, ſicut Laici, & loquendi ſuas utilitates, non autem turbas concitandi, vel ſcandalum ſolicitandi, illis tribuimus facultatem. Quantum autem ad Epiſcopale miniſterium ſpecialiter pertinet, nulla eis ſit licentia contingendi: ſicut nos cum Sancta Synodo jam decreviſſe conſtat.

¶ Corr. Rom.] Caput hoc Ivo citat ex Nicolao Epiſcopis & Archiepiſcopis per Galliam, Italiam, Germaniam, atque per univerſas provincias conſtitutis. In qua Epiſtola videtur retuliſſe, quid in Concilio à ſe Romæ habito de Metenſi Synodo penitùs abolenda, & depoſitione Thietgandi, & Guntharii ſtatutum fuerit. De quo quidem Concilio, & horum Epiſcoporum depoſitione Regino *lib.* 2. *Chronicorum* accuratè hæc ſcribit. *Interea Thietgandus, & Guntharius Archiepiſcopi Romam profecti ſunt, ea animi intentione, ut Regem innoxium in prædicto facto demonſtrarent, ac ſe cum ceteris Coëpiſcopis Eccleſiaſtica, atque Apoſtolica exercuiſſe decreta: ſtultitiæ quidem elogio decorandi, qui illam Petri Sedem aliquo pravo dogmate fallere poſſe arbitrati ſunt, quæ nec ſe fefellit, nec ab aliqua hæreſi umquam falli potuit. Itaque cùm in præſentiam Nicolai Papæ veniſſent, libellum obtulerunt, in quo continebantur Geſta Synodalia, quæ in Mediomatrico Urbe, & Aquis ab eis ſtatuta fuerant. Qui cùm à Notario coram omnibus recitatus eſſet, interrogavit Pontifex, ſi hæc ſcripta verbis confirmarent? Reſponderunt inconveniens videri, ut quod propriis manibus roboraverant, verbis infirmare mallent. Et ſic nec repulſa, nec admiſſa eorum aſſertione, juſſi ſunt ire ad hoſpitia ſua, quouſque revocarentur. Paucis interpoſitis diebus ad Synodum, quam Papa congregaverat, ſunt accerſiti: ubi eorum damnata & anathematizata ſunt ſcripta, & ipſi omnibus adjudicantibus Epiſcopis, Presbyteris, & Diaconis, ſunt depoſiti, & omni Eccleſiaſtica dignitate privati.*

α *Conſiſtere.*] In ſecundo capite Concilii locus hic ita habet, *conſiſtere: diffinientes, quòd ſi juxta præcedentem conſuetudinem tamquam Epiſcopi auſi fuerint aliquid de ſacro miniſterio contingere, nullo modo liceat eis, nec in alia Synodo reſtitutionis ſpem, aut locum habere ſatisfactionis. Sed & communicantes eis omnes abjici de Eccleſia; & maximè, ſi poſteaquam didicerint adversùs memoratos prolatam fuiſſe ſententiam, eiſdem communicare tentaverint:* & ſunt verba ſumpta ex capite, *ſi quis Epiſcopus damnatus. ſuprà eâdem*, ex Concilio Antiocheno.

¶ Pith. [23] *Gualdradæ.*] V. C. *Waldradæ.*
[24] *Atteſtatione.*] V. C. *obteſtatione.*

XI. *Item* Clemens I. *Epiſt.* 3. omnibus Coëpiſcopis. [c. an. 68. *Romæ.*]

Clerici, & Laici, qui non obediunt Epiſcopis, infames efficiuntur.

SI autem vobis Epiſcopis non obedierint omnes Presbyteri, Diaconi, ac Subdiaconi, & reliqui Clerici, omnéſque Principes tam majoris ordinis, quàm inferioris, atque reliqui populi; non ſolùm infames, ſed & extorres à regno Dei, & conſortio fidelium, ac à liminibus ſanctæ Dei Eccleſiæ alieni erunt.

XII. *Item* Petrus [h] in Ordinatione Clementis. [Clemens *Epiſt.* 1. c. an. 68. *Româ Hieroſolymam.*]

[h] Clemens Epiſt. ad Jacobum, & Alexander *Epiſt.* 1.

In Chriſtum peccat, qui Veritatis Doctorem contriſtat.

QUicumque contriſtaverit Doctorem Veritatis, peccat in Chriſtum, & patrem omnium exacerbat Deum; propter quod & vitâ carebit.

XIII. *Item* Ambrosius *lib.* 2. de Officiis, *c.* 24 [i]. [an. 377. *Mediolani.*]

[i] Et in Conc. Aquiſgr. *c.* 9.
[k] al. *affectatione.*

Simulata virtutum affectione [k], *obedientia Epiſcopo non denegetur.*

[l] *al.* affectatione.

SI quis verò non obediat Epiſcopo, extollere atque exaltare ſeſe deſiderans, quærens etiam obumbrare merita Epiſcopi ſimulata affectione [l] doctrinæ, aut humilitatis, aut miſericordiæ; is à vero devius ſuperbit: quoniam Veritatis ea eſt regula, ut nihil facias commendandi tui causâ, quò minor alius fiat: neque ſi quid boni habeas, id ad deformationem alterius, & vituperationem exerceas.

[m] *al.* committenda arbitreris.
[n] *al.* urgeas.

§. 1. Non defendas improbum, & ſancta indigno committenda non arbitreris [m]. §. 2. Neque iterùm arguas [n], & impugnes eum, cujus crimen non deprehenderis.

XIV. *Item* Anterus Papa Epiſcopis Hiſpaniæ [o]. [an. 236. *Româ in Hiſpaniam.*]

[o] Hieron. ad Heliodorum.

Epiſcopo non obediens, Dæmonum ore diſcerpitur.

[p] loquar. *orig.*
[q] quodammodo ante. *Hieron.*
[r] *Deuter.* 17.
[ſ] mucrone. *Hieron.*

ABſit, ut quidquam ſiniſtrum de his arbitremur [p], qui Apoſtolico gradui ſuccedentes, Chriſti corpus ſacro ore conficiunt: per quos nos etiam Chriſtiani ſumus: qui claves regni Cælorum habentes, ante [q] judicii diem judicant. Veteri quidem Lege [r] habetur: quicumque Sacerdotibus non obtemperaſſet, aut extra caſtra poſitus lapidabatur à populo, aut gladio cervice ſubjecta, contemptum expiabat cruore [ſ]. Nunc verò inobediens ſpiritali animadverſione truncatur, &, ejectus ab Eccleſia, rabido Dæmonum ore diſcerpitur.

XV. *Item* Petrus [t] in Ordinatione Clementis. [Clemens *Epiſt.* 1. c. an. 68. *Româ Hieroſolymam.*]

[t] Clemens, *Epiſt.* 1.

Quibus Papa eſt inimicus, his nec loqui debemus.

[u] Anſel. *l.* 1. *c.* 6. Ivo, *p.* 14. *c.* 22.
[x] *Diſt.* 93. *ſi inimicus.*

SI inimicus [u] eſt iſte Clemens alicui pro actibus ſuis; vos nolite expectare, ut ipſe vobis dicat, &c. *ut ſuprà* [x] *in tractatu Ordinandorum: ubi agitur de obedientia Minorum erga Majores.*

XVI. *Item* Fabianus Epiſcopus [25], *Epiſt.* 1. [an. 236. *Româ ad Eccleſiæ Comminiſtros.*]

Excommunicatus eſt, qui Excommunicatis communicat.

[y] *Can. Apoſt.* 11. Burch. *l.* 1. *c.* 35. Pann. *l.* 5. *c.* 95.
[z] *al.* avertendo.

SIcut Apoſtoli [y] ſtatuerunt dicentes: [Cum Excommunicatis non eſt communicandum: & ſi quis cum Excommunicatis, averſando [z] [26] regulas, ſcienter ſaltem α in domo ſimul locutus fuerit, vel oraverit; ille communione privetur.]

¶ Corr. Rom. α *Saltem.*] In Epiſtola Fabiani eſt, *ſcienter pſallat in domo, aut ſimul locutus, &c.* Sed lectio Gratiani videtur magis conſentire cum canone Apoſtolico, εἴ τις ἀκοινωνήτῳ, κἂν ἐν οἴκῳ συνεύξηται, οὗτος ἀφοριζέσθω. quæ Dionyſius vertit, *Si quis cum excommunicato, ſaltem in domo, ſimul oraverit; iſte communione privetur.*

¶ Pith. [25] *Epiſcopus.*] Add. V. C. *Comminiſtris Eccleſiæ.* Cetera deſunt.
[26] *Averſando.*] V. C. *avertendo.*

XVII. *Item* Calixtus Papa *Epiſt.* 2. *c.* 2. [an. 222. *Româ in Galliam.*]

De eodem.

[a] Polyc. *l.* 7. *tit.* 1. Anſel. *l.* 12. *c.* 14. Burch. *l.* 11. *c.* 38. Ivo, *p.* 14. *c.* 32. & 102. Pann. *l.* 5. *c.* 94. *Can. Apoſt.* 11.
[b] *al.* quoſque.

EXcommunicatos [a] quoſcumque [b] à Sacerdotibus nullus recipiat ante utriuſque Partis juſtam examinationem: nec cum eis in oratione, aut cibo, non potu, aut oſculo communicet: nec Ave eis dicat: quia quicumque in his, vel aliis prohibitis, ſcienter Excommunicatis communicaverit; juxta Apoſtolorum inſtitutionem, & ipſe ſimili excommunicationi ſubjacebit.

XVIII. *Item* Isidorus in Regula Monachorum, *c.* 18. [c. an. 630. *in Hiſpania.*]

De eodem.

[c] Polyc. *ibid.* Burch. *l.* 11. *c.* 31. & 32. Anſel. *l.* 12. *c.* 16. Ivo, *p.* 14. *c.* 95. & 96.

CUm Excommunicato [c] neque orare, neque loqui, (niſi quæ ad eamdem excommunicationem pertinent) nec veſci liceat. Si quis enim α cum eo aut palàm, aut abſconsè locutus fuerit; ſtatim cum eo communem excommunicationis contrahet pœnam.

¶ Corr. Rom.] Prior pars hujus Capituli uſque ad verſ. *Si quis enim*, habetur in Regula ſancti Iſidori (quæ miſſa eſt ex Hiſpania) *c.* 18. ex qua citat hoc Smaragdus, in expoſitione Regulæ S. Benedicti, *c.* 26. exceptâ tamen iſtâ clauſulâ, *niſi quæ ad eamdem excommunicationem pertinent*, quæ neque in Regula B. Iſidori legitur, neque apud Smaragdum. Eſt tamen apud Burchardum, & Ivonem.

α *Si quis enim.*] Hæc uſque ad finem refert Smaragdus ex quodam Magiſtro Monachorum, quod notabitur *infrà eâd. c. ſi quis frater.*

XIX. *Item* ex Concilio Carthaginensi IV. *c.* 73. [an. 398. *in Africa.*]

De eodem.

[d] Polyc. *ibid.* Anſel. *l.* 12. *c.* 18. Burch. *l.* 11. *c.* 41. Ivo, *p.* 14. *c.* 28. & 108. Pann. *l.* 5. *c.* 99.

QUi communicaverit [d], vel oraverit cum Excommunicato, ſi Laicus α eſt, excommunicetur; ſi Clericus, deponatur.

¶ Corr. Rom. α *Si Laicus.*] Ita apud Burchardum, & Ivonem *p.* 14. *c.* 108. & in Pannormia. Sed in Concilio ipſo cum variis codicibus collato, & apud Ivonem *eadem parte*, *c.* 28. legitur, *ſive Clericus, ſive Laicus, excommunicetur.*

XX. *Item* ex Decreto Honorii Papæ. [c. an. 630. *Romæ.*]

Excommunicatorum nomina vicinis omnibus palàm, & publicè annuntientur.

[e] Polyc. *ibid.* Anſel. *l.* 12. *c.* 32. Burch. *l.* 11. *c.* 49. Ivo, *p.* 14. *c.* 65. & 113.
[f] *al.* omnium.
[g] *al.* pro.

CUræ ſit omnibus [e] Epiſcopis Excommunicatorum omnino [f] nomina tam Epiſcopis vicinis, quàm ſuis parochianis pariter indicare, eáque in celebri loco poſita præ [g] foribus Eccleſiæ cunctis convenientibus inculcare: quatenus in utraque diligentia, & Excommunicatis ubique Eccleſiaſticus aditus excludatur, & excuſationis cauſa omnibus auferatur.

¶ Corr. Rom.] Burchardus etiam, Anſelmus & Ivo *p.* 14. *c.* 113. citant ex Decretis Honorii. Sed idem Ivo *eadem parte*, *c.* 65. hoc ipſum tribuit Joanni octavo in Concilio apud Ravennam.

Verùm hoc de nominatim Excommunicatis intelligitur. Excommunicationis enim pœnam dupliciter ſubimus, & dum reatum incurrimus, & dum ſententiâ notamur. Unde « Gratian. 2. Pars. »

XXI. Hieronymus in librum Judicum, *Homil.* 2. [Imò Origenes [h] c. an. 217. *in Ægypto.*]

[h] Origenes, *Hom.* 2. *ad c.* 2. *Judicum.*

Duobus modis aliquis Satanæ traditur.

[i] 1. *Cor.* 5.
[k] *ibid.*

AUdi denique Apoſtolum dicentem de eo qui peccaverat [i]: *Tradidi*, inquit, *hujuſmodi hominem Satanæ in interitum carnis, ut ſpiritus ſalvus fiat.* Vides ergo, quia non ſolùm per Apoſtolos ſuos tradidit Deus delinquentes in manus inimicorum; ſed & per eos, qui Eccleſiæ præſident, & poteſtatem habent non ſolùm ſolvendi, ſed etiam ligandi, traduntur peccatores in interitum carnis, cùm pro delictis ſuis à Chriſti corpore ſeparantur. Et ut mihi videtur, dupliciter etiam nunc traduntur homines de Eccleſia in poteſtatem Zabuli. Uno modo quo ſuperiùs diximus, cùm delictum ejus manifeſtum ſit Eccleſiæ, & per Sacerdotes de Eccleſia pellitur, ut notatus ab omnibus erubeſcat: & converſo conveniat illi illud, quod ſequitur [k]: *ut ſpiritus ſal-*